

ligger fra Forstdocentens Side, og som er aftrykt i Udvalgets Betænkning, tydelig nok paaviste, at det for Fremtiden vilde være det Hensigtsmæssigste at gaa til en 60aarig Bøgeomdrift, men de ærede Herrer, der have jennemlæst denne Betænkning med Opmærksomhed, ville lettelig se, at det ikke er Tilfældet; det er kun, forsaavidt man kun vil frembringe Brænde, at Forstdocenten anbefaler den 60aarige Omdrift i Bøgeffovene som den økonomisk vigtige, men forsaavidt man derimod tillige vil frembringe Savntræ, vil det være umuligt for noget Menneske at sige, om det ikke kan være fordelagtigt at have en meget længere Omdrift. Det kan imidlertid kun Erfaringen vise, og det vil først og fremmest være afhængigt af Afsetningsforholdene. — Jeg maa tillade mig at henvende den høitærede Ministers Opmærksomhed paa et Punkt i Betænkningen, som jeg efter den Kundskab, som jeg har til denne Sag, tror er af megen Vigtighed. Det er, nederst paa Sp. 747—48 og øverst paa Sp. 749—50, hvor Forstdocenten udtaler sin Forundring over, at der ved Statsffovenes Regulering kun har været Tale om Høistovsdrift og Lavstovsdrift, men aldeles ikke Tale om Mellemstovsdrift. Jeg er overbevist om, at man er gaaet meget for vidt i sin udelukkende Kjærlighed til Bøg og sit store Had til Eg, og hvis nu ikke al 50—60aarig Egesskov i Statsffovene allerede er saa godt som ødelagt, saa tror jeg, det vil være en forstandig Maade at gaa frem paa at indføre for dens Bedkommende en Mellemstovsdrift, underplante den med Bøg eller med anden Træart, der kunde svare til Jordbunden, drive denne Underplantning som Lavstov, medens man driver Egesskoven som Dverstov, hvorved man haade vil kunne saa Understovet til at give det størst mulige Brændeudbytte paa samme Tid som det vil være den billigste Maade at frembringe stort Savntræ paa. Jeg tror tillige, at Forstdocenten har fuldkommen Ret i, at det vil kunne ske ikke blot med Eg, men ogsaa med Fyr samt, hvor Jordbunden egner sig dertil, ogsaa med Værk. Hvis dette skete, jeg vil ikke sige i det Store, men dog ialfald ikke blot som Forsøg, altsaa lidt i det Større, saa vilde det være en Maade, hvorpaa man

kunde forene de forskjellige Anskuelser om lang og kort Omdrift.

S. M. Peterfen: Da det ærede Medlem for Viborg (Bregendahl) nylig havde Ordet, troede jeg, at han dog vilde have sat en Grændse for sine Betragtninger over Jernbanerternes Billighed, men hans Betragtninger vare tvertimod aldeles ubegrændsede, idet han mente, at jo billigere man sætter Tarternes, desto fordelagtigere er det for Staten at drive Banerne. Dette er Noget, jeg maa udtale mig aldeles bestemt imod, idet det er min Overbevisning, at Tarternes ere satte saa lavt som muligt og maasse lidt til. Jeg skal ikke sige, hvor Grændsen er, om den er ved 10 eller 12 eller 14 Sk. pr. Mil, men i ethvert Fald forekommer det mig, at den nu er sat saa lavt som vi kunne taale at sætte den, og maasse lidt til. Dersom det var saaledes, at Jernbanefarten var et Gode, som i lige Maal blev alle Statens Indbyggere til Del, saa kunde man gaa meget vidt i sine Nedsættelser, saa kunde man lade Folk kjøre aldeles gratis, idet man sagde det Samme som med Hensyn til Landeveiene: Vi tage alle Bomme bort, og det skal Intet koste at kjøre paa dem. Men det er ikke Tilfældet, at Banerne saaledes i lige Maal komme Alle tilgode. Der er Egne, som de i ganske overordentlig Grad komme tilgode, men der er ogsaa Egne, som ikke alene ikke have noget Gode af dem, men som, foruden at maatte yde deres Bidrag til dem, have ligefremt Tab af dem oveniikjøbet. Det er derfor ikke rigtigt, naar man vil gjøre Tarternes saa billige, at de blive for billige, og naar det ærede Medlem siger: jo billigere jo bedre, saa maa jeg paa det Allerbestemteste modsige ham. — Dengang min ærede Ven fra Frederiksborg Amt (L. Larsen) havde Ordet, tillod jeg mig at begjære det, og det var i Anledning af, at han udtalte, at han ikke kunde finde nogle af disse gamle, ærværdige Bøge, han havde ondt ved at finde disse ærværdige Skabninger. Jeg tror nu, at der er altfor mange af dem; jeg har i alt Fald paa mange Steder set Bøgene sygne hen, gjøre Jorden ufrugtbar og ikke indbringe Noget, saa at de burde have